

การกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง

แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย

Drug Cases with High Penalty Rates in the Special Controlled Area of Nong Khai Provincial Prison

สุริยะ นาทรีชน

Suriya Natrechon

สุปัน สมสาร

Supan Somsarn

คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิชญบัณฑิต

Faculty of Political Science, Pitchayabundit College

E-mail: Natrechon543@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 10 ธันวาคม 2566

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 27 ธันวาคม 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 27 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ต้องขังชายคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยเนื้อหา 3 ส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลทั่วไปของประชากร สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ T - test และ F - test สำหรับการเปรียบเทียบปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.77$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด ($\mu = 2.91$) รองลงมาคือปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง ($\mu = 2.76$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม ($\mu = 2.68$) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีปัจจัยการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะ แนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของผู้ต้องขังชาย ในคดี

ยาเสพติดที่มีปริมาณของกลางเป็นจำนวนมากและมีอัตราโทษสูง ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปลูกจิตสำนึกในเรื่องภัยของยาเสพติดตั้งแต่เด็ก และควรให้โอกาสทางสังคมแก่ผู้เสพยาเสพติดให้โอกาสในการกลับตัวกลับใจ

คำสำคัญ : การกระทำผิด, ผู้ต้องขังคดียาเสพติด, เรือนจำ

ABSTRACT

The main objective of this research was to study the delinquency factors of inmates in drug cases with high penalty rates. Nong Khai Provincial Prison Special Control Area The population used in the research was high-rate drug-related male inmates. special control The number of 100 prisoners in Nong Khai Province Prison was a questionnaire which consisted of 3 parts, the statistics used in the data analysis. are descriptive statistics such as number, percentage, mean and standard deviation. For general population information Inferential statistics, including T-test and F-test, were used to compare the delinquency factors of inmates in high-rate drug crimes. special control Nong Khai Provincial Prison classified by age, marital status, educational level and occupation

The results showed that Factors for offenses of inmates in drug cases with high penalty rates Nong Khai Provincial Prison Special Control Area Overall, it was at a moderate level ($\mu = 2.77$). When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest mean was the likelihood of committing an offense ($\mu = 2.91$), followed by the self-control factor ($\mu = 2.76$) and the least mean aspect was social engagement factor ($\mu = 2.68$). special control Nong Khai Provincial Prison classified by age, marital status, educational level and occupation. The special control zones with different age, marital status, educational level and occupation had the same delinquency factors. In the case of narcotics with a large amount of medium and high penalty rates, for example, relevant agencies should raise awareness about the dangers of drugs from a young age. and should give drug addicts a social opportunity to repent.

Keywords: Offenses, Drug Inmates, Prisons

1. บทนำ

ปัญหาอาชญากรรมในประเทศไทย มีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและความรุนแรง ทั้งนี้เนื่องจากอัตราการขยายตัวของประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีการเปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการกับการควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเทคโนโลยี (อัคคกร ไชย

พงษ์, 2557) รวมไปถึงการแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศ ปัจจุบันเป็นปัญหาระดับชาติของประเทศไทย ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย และมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยในทุกๆด้าน ดังจะเห็นได้จากข่าวตามสื่อต่างๆ ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอว่ามีการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดเกิดขึ้นทุกวัน และทั่วทุกภาคของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปัญหาดังกล่าวนี้นับวันก็ยิ่งจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาจากหลายภาคส่วน ในการระดมสรรพกำลังในการแก้ไขปัญหาสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางวัตถุอย่างรวดเร็ว ทั้งสิ่งของเครื่องใช้อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสาร สาธารณูปโภคต่างๆ ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ทันสมัย และสะดวกสบายมากขึ้น ในขณะที่ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้นกลับพบว่าสภาพสังคมกลับเสื่อมทรามลง คุณภาพชีวิตและจิตใจของคนไทยมีสภาพสวนทางกับการเจริญเติบโตทางวัตถุเหล่านั้น คนไทยในสังคมมีความแก่งแย่งชิงชังกัน และใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เหตุการณ์มากมายชี้ให้เห็นถึงระดับคุณธรรมของประชาชนที่ต้องพัฒนา (พระธรรมปิฎก, 2538) ยาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) เป็นอาชญากรรมที่ทั้ง 2 ฝ่ายสมัครใจที่จะสนองความต้องการของตนเอง และพร้อมที่จะกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นผู้กระทำผิดและผู้รับผลกระทบมีความสมัครใจที่จะร่วมประกอบอาชญากรรมนั้นขึ้นมา ผู้เสพเอง พึงพอใจที่จะซื้อมาเสพเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง แม้จะรู้ว่ามีผลเสียต่อสุขภาพและจิตใจก็ตาม (วุฒิ เหล่าสุนทรและคณะ, 2536: 12)

กรมราชทัณฑ์เป็นหนึ่งในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม และถือว่าเป็นปลายทางของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุมผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย และศาลพิพากษาตัดสินให้จำคุก อีกทั้งยังมีหน้าที่ดูแลผู้กระทำผิดเหล่านี้ และให้การอบรมการศึกษาตลอดจนฝึกวิชาชีพ เพื่อคืนคนดีสู่สังคม และไม่กลับมากระทำความผิดซ้ำอีก แต่ปัญหาดังกล่าวก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องได้ยาก ดังจะเห็นได้จากจำนวนผู้ต้องขังทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติด ทำให้แต่ละเรือนจำประสบกับปัญหาผู้ต้องขังเกินมาตรฐานความจุที่กำหนดไว้

เรือนจำจังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่เลขที่ 176 หมู่ที่ 5 ตำบลโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ตรงข้ามศาลากลางจังหวัดหนองคาย ทิศใต้ติดกับโรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร ทิศเหนือติดกับวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย มีเนื้อที่ 30 ไร่ 2 งาน 9405 ตารางวา อำนาจในการควบคุมนักโทษเด็ดขาดโทษจำคุกไม่เกิน 20 ปี มีผู้ต้องขังในการควบคุม รวมจำนวน 1,735 คน แยกเป็นชาย 1,536 คน หญิง 199 คน (ข้อมูล ณ. วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2564) ปัจจุบันมีผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดียาเสพติด จำนวน 1,096 คน แต่ละคดีที่ถูกจับกุมมีของกลางเป็นจำนวนมากหลายคดี จากข้อมูลการสำรวจของเรือนจำจังหวัดหนองคาย พบว่าผู้ต้องขังประพฤติผิดระเบียบการเยี่ยม พยายาม หลบหนี หรือหลบหนีไปแล้วได้ตัวคืนมา นำเข้าหรือมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในเรือนจำ นำสิ่งของซึ่งมิใช่ของตนออกจากเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาต ทำให้ทรัพย์สินของหลวงหรือของหลวงเสียหายโดยประมาท กระทำการให้เกิดเหตุโดยติดขัดในงานของผู้ต้องขังอื่นโดยประมาท กระทำให้ทรัพย์สินของหลวงหรือกระทำให้เกิดเหตุติดขัดในงานของผู้ต้องขังอื่นโดยเจตนา แต่ไม่เกิดผลเสียหายร้ายแรง การกระทำการให้เกิดเหตุติดขัดในงานของผู้ต้องขังอื่นโดยเจตนา แต่ไม่เกิดผลเสียหายร้ายแรง กระด้างกระเดื่องต่อคำสั่งของผู้บังคับบัญชาต่ำกว่าศักดิลงมา กระด้างกระเดื่องต่อเจ้าพนักงานซึ่งมี

อำนาจบังคับบัญชาเรือนจำตั้งแต่อดีตขึ้นไป ก่อการวิวาทขึ้นกับผู้ต้องขังอื่นแต่ไม่ถึงมีเหตุร้ายแรง ก่อการวิวาทกับผู้ต้องขังอื่นในขณะทำงาน (เรือนจำจังหวัดหนองคาย, 2565)

แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่ข้าพเจ้าปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บังคับแดน ซึ่งเป็นแดนที่ใช้ควบคุมผู้ต้องขังชายคดียาเสพติดที่มีปริมาณของกลางเป็นจำนวนมาก (ยาบ้าตั้งแต่ 1,000 เม็ดขึ้นไปยาไอซ์ตั้งแต่ 20 กรัมขึ้นไป) และคดีอุกฉกรรจ์ ซึ่งถ้าศาลพิพากษาตัดสินมาว่ากระทำผิดจริงก็จะมีอัตราโทษสูงตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ผู้ต้องขังคดียาเสพติดกลุ่มนี้จัดได้เป็นผู้ร้ายใหญ่ที่มีอิทธิพลทางการเงิน และการเมือง เป็นผู้มีความประพฤติเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ายาเสพติดข้ามชาติ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และเกิดปัญหาผู้ร้ายย่อยตามมาเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำการศึกษาศาเหตุในการกระทำผิดของผู้ต้องขังกลุ่มนี้ และรวบรวมเก็บเป็นข้อมูลเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ ของผู้ต้องขังกลุ่มนี้ และรวบรวมข้อมูลให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยวิจัยไปเสนอแนวทาง ในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของผู้ต้องขังชาย ในคดียาเสพติดที่มีปริมาณของกลางเป็นจำนวนมากและมีอัตราโทษสูง ก่อนที่จะกระทำความผิดทั้งในระยะสั้น และระยะยาวต่อไป

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย ตามแนวความคิดของชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, อุนิษา เลิศโตมรสกุล (2553 : 9) กล่าวถึงแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด : กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านโอกาสในการกระทำผิด 2) ด้านการควบคุมตนเอง หรือปัจจัยในระดับบุคคล 3) ด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด และ 4) ด้านความผูกพันทางสังคม

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้ต้องขังชายที่กระทำความผิดในคดียาเสพติดที่มีปริมาณของกลางเป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าศาลพิพากษาตัดสินว่ากระทำความผิดจริงก็จะมีอัตราโทษสูง ภายในแดน

ควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย จำแนกตามกลุ่มอายุทั้งหมด จำนวน 100 คน (ข้อมูลทั่วไปแดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย, 2565)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ต้องขังชายคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย ของประกอบด้วย 1. อายุ 2. สถานภาพสมรส 3. ระดับการศึกษา และ 4. อาชีพ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านโอกาสในการกระทำผิด 2) ด้านการควบคุมตนเอง หรือปัจจัยในระดับบุคคล 3) ด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด และ 4) ด้านความผูกพันทางสังคม

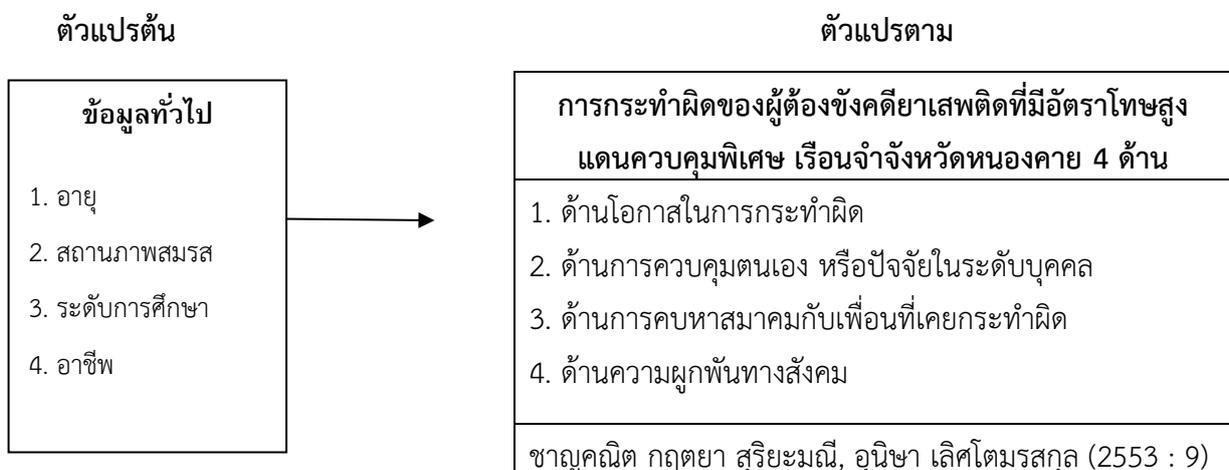
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้วิจัยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านระยะเวลาการศึกษาในครั้งนี้ศึกษาตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2565 เป็นระยะเวลา 5 เดือน

4. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลหรืออิทธิพลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังที่มีปริมาณของกลางเป็นจำนวนมาก และมีอัตราโทษสูง
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยในการกระทำผิด ที่แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ
3. เพื่อรวบรวมข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอเป็นแนวทางในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดในคดียาเสพติด ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ต้องขังชายคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ซึ่งผู้ต้องขังชายดังกล่าวที่กระทำความผิดในคดียาเสพติดที่มีปริมาณของกลางเป็นจำนวนมาก ถ้าศาลพิพากษาตัดสินว่ากระทำความผิดจริงก็จะมีอัตราโทษสูง ภายในแดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัด รวมจำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาจากประชากรทั้งหมด

7. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง และแบบสอบถาม ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ต้องขังชายคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ประกอบไปด้วยอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ ลักษณะคำถามปลายเปิดให้เลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย สร้างโดยการพัฒนาแบบสอบถามจากแนวคิดชาญคุณิต กฤตยา สุริยะมณี, อุนิษา เลิศโตมรสกุล (2553 : 9) กล่าวถึงแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด : กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านโอกาสในการกระทำผิด 2) ด้านการควบคุมตนเอง หรือปัจจัยในระดับบุคคล 3) ด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด และ 4) ด้านความผูกพันทางสังคม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ แนวทาง ในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของผู้ต้องขังชาย ในคดียาเสพติดที่มีปริมาณของกลางเป็นจำนวนมากและมีอัตราโทษสูง เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากวิทยาลัยพินิจบัณฑิต ถึงหัวหน้าฝ่ายบริหารของเรือนจำจังหวัดหนองคาย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามในการวิจัยกับผู้ต้องขังชายคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ

2. ผู้ศึกษาวิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองโดยแจกแบบสอบถามและรับแบบสอบถามนำคืนมาด้วยตนเอง โดยทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาสรุปผลอภิปรายผลและเขียนรายงานผล

9. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. สถิติพรรณนา ได้แก่
  - 1.1 จำนวน (N)
  - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
  - 1.3 ค่าเฉลี่ย (μ)
  - 1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ F-test โดยการทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป และหากพบว่ามีค่าแตกต่างรายคู่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจะทำการทดสอบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน และแตกต่างกันอย่างไร ตามวิธีการของเซฟเฟ้) สำหรับการเปรียบเทียบปัจจัยที่จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ

10. ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 มีสถานภาพโสด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมามีสถานภาพสมรส จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และน้อยที่สุดคือมีสถานภาพหย่า/หม้าย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29. และน้อยที่สุดคืออนุปริญญา/ปวส.และปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม/รับจ้างทั่วไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมาคือว่างงาน/ไม่มีอาชีพ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 และน้อยที่สุดคือรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตารางที่ 1 ปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวม

ปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย	μ	σ	แปลผล
1. ปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด	2.91	0.77	ปานกลาง
2. ปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง	2.76	0.80	ปานกลาง
3. ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด	2.72	0.73	ปานกลาง
4. ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม	2.68	0.59	ปานกลาง
รวม	2.77	0.55	ปานกลาง

2. ปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.77, \sigma = 0.55$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด ($\mu = 2.91, \sigma = 0.77$) รองลงมาคือปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง ($\mu = 2.76, \sigma = 0.80$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม ($\mu = 2.68, \sigma = 0.59$) และวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.91, \sigma = 0.77$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ที่มีการทุจริตต่อหน้าที่ในขั้นตอนการจับกุมและการดำเนินคดีไม่เคร่งครัด ($\mu = 3.16, \sigma = 1.17$) รองลงมาคือ ข้อ 3. ในชุมชนของท่านมีแหล่งขายยาเสพติดและผู้ติดยาเสพติด ($\mu = 3.10, \sigma = 0.95$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 1. ท่านทราบถึงโทษของการทำความผิดในคดียาเสพติด ($\mu = 2.65, \sigma = 1.20$)

2.2 ปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.76, \sigma = 0.80$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 6. ท่านคิดว่าการขายยาเสพติดจะทำให้ชีวิตเกิดความตื่นเต้น มีรสชาติ ($\mu = 3.04, \sigma = 1.17$) รองลงมาคือ ข้อ 8. ท่านเสพยาเสพติดเป็นประจำ ($\mu = 2.74, \sigma = 1.06$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 10. ท่านกระทำความผิดจนติดเป็นนิสัย ($\mu = 2.65, \sigma = 1.07$)

2.3 ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.72, \sigma = 0.73$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 13. ท่านคบหากับเพื่อนที่เสพและขายยาเสพติดเป็นประจำ ($\mu = 2.92, \sigma = 1.07$) รองลงมาคือ ข้อ 15. ท่านคิดว่าเมื่อเสพยาเสพติดแล้วจะทำให้มีความสุข สัมความทุกข์ ($\mu = 2.86, \sigma = 1.18$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 11. เพื่อนของท่านส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังหรือเคยต้องโทษในเรือนจำ ($\mu = 2.41, \sigma = 0.87$)

2.4 ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.68, \sigma = 0.59$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 16. ท่านเติบโตในครอบครัวที่มีรายได้ไม่พอ ($\mu = 2.93, \sigma = 1.03$) รองลงมาคือ ข้อ 17. ท่านเติบโตในครอบครัวแตกแยกไม่สมบูรณ์ ($\mu = 2.89, \sigma = 1.10$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 18. ท่านรู้สึกไม่ได้การยอมรับจากสังคม ($\mu = 2.43, \sigma = 1.02$)

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีปัจจัยการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านก็ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. ข้อเสนอแนะ แนวทาง ในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของผู้ต้องขังชาย ในคดียาเสพติดที่มีปริมาณของกลางเป็นจำนวนมากและมีอัตราโทษสูง ได้แก่

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปลูกจิตสำนึกในเรื่องภัยของยาเสพติดตั้งแต่เด็ก และควรให้โอกาสทางสังคมแก่ผู้เสพยาเสพติดให้โอกาสในการกลับตัวกลับใจ

2. หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนอุปกรณ์การกีฬาหรือกิจกรรมชุมชนเพราะเป็นการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดอีกทางหนึ่ง

3. ควรมีการวางแผนให้การช่วยเหลือที่ถูกต้องและเหมาะสมชัดเจนต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดในแต่ละคนให้ตรงประเด็น
4. ควรมีนโยบายการปราบปรามยาเสพติดรายที่สำคัญเพื่อลดความเดือดร้อนของประชาชน
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้สังคมภายนอกยอมรับ และเปิดโอกาสผู้กระทำผิด

11. อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.77$, $\sigma = 0.55$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด ($\mu = 2.91$, $\sigma = 0.77$) รองลงมาคือปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง ($\mu = 2.76$, $\sigma = 0.80$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม ($\mu = 2.68$, $\sigma = 0.59$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าเนื่องมาจากผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายภายใน และปัญหาเศรษฐกิจทำให้กระทำผิด และประสบปัญหาเรื่องไม่มีงานทำ ทำให้ต้องหารายได้เสริมโดยการค้ายาเสพติดโดยที่คนในชุมชน ที่อยู่อาศัยรับรู้เคยติดคุกอยู่ในเรือนจำมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตร์ รัชศรี (2553) การศึกษาเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี ผลการศึกษาพบว่ากระทำผิดซ้ำมีความผิดฐาน พ.ร.บ. ยาเสพติด ได้รับการปล่อยตัว โดยได้รับการลดวันต้องโทษจำคุก ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อค่านิยมในการกระทำผิดระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าสังคมยกย่อง นับถือผู้มีฐานะร่ำรวยมากกว่าคนดี มีคุณธรรมแต่ยากจน และสังคมในปัจจุบันเป็นแบบวัตถุนิยม ฟุ้งเฟ้อ ทะเยอทะยาน ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชวลิต กลิ่นแฉ (2563) ที่ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำของจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สาเหตุการกระทำผิดซ้ำ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะเกรงว่าหากนายจ้างรู้ว่าท่านเป็นผู้ที่เคยติดคุกมาก่อนจะได้รับการปฏิเสธไม่ให้เข้าทำงานหรือเพราะครอบครัวมีปัญหาทางการเงิน ต้องใช้เงินจำนวนมากเกี่ยวกับการพนัน และการเที่ยวเตร่ สอดคล้องกับนุชชานฎ มุกระ (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังดังกล่าว มาจากปัจจัยด้านสภาพ แวดล้อม ทั้งด้านครอบครัว สังคม ชุมชน การคบเพื่อน และเศรษฐกิจ คือ ด้านครอบครัว หากครอบครัวขาดความอบอุ่น ขาดการอบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ ทำให้ง่ายต่อการถูกชักจูงจากกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงสภาพเศรษฐกิจ การคบเพื่อน สภาพของสังคมและชุมชน เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกมา ต้องประสบกับปัญหาด้านสภาพจิตใจ ความวิตกกังวลกลัวสังคมไม่ให้การยอมรับ การตกงาน ถูกปฏิเสธจากสถานที่ทำงาน ทำให้ขาดรายได้ในการเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว ส่งผลให้กลับไปกระทำผิดซ้ำ ปัจจัยด้านสังคมและชุมชน สาเหตุการกระทำผิดซ้ำอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะอยู่ในชุมชนแออัด แหล่งเสื่อมโทรม อยู่กับกลุ่มเพื่อนชักจูงให้กระทำผิด สอดคล้องกับ สุวรรณ ใจคลองแคล้ว. (2546) ศึกษาเรื่องสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรีโดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ต้องขัง ชายที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปที่ได้เด็ดขาดแล้วทุกประเภทคดีของ

เรือนจำพิเศษธนบุรี จำนวน 95 คน เก็บข้อมูลจากผู้ต้องขังกระทำคามผิดซ้ำด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบและส่งแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 25 ปี กระทำผิดเป็นครั้งที่ 2 มีการศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้างรายวัน เคยเสพยาเสพติด ประเภทเมทแอมเฟตามีน(ยาบ้า) มีลักษณะของแหล่งที่อยู่อาศัยเป็นชุมชนแออัด (สลัม) ชอบเที่ยวเตร่ ยามค่ำคืน เรียนรู้พฤติกรรมกระทำผิดจากเพื่อนมากที่สุด ต้องการเงินหรือทรัพย์สินเนื่องจากไม่มี รายได้ และว่างงาน มีฐานะทางครอบครัวค่อนข้างยากจน มีภาระหนี้สิน ก่อนถูกจำคุกจะพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาสนิทกับมารดามากกว่า นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบ Extraversion (แสดงออก) กล่าวคือเป็นผู้ที่มีลักษณะชอบกิจกรรมแสดงออกมีนิสัยก้าวร้าวและหุนหัน (Neuroticism) เป็นผู้ที่มีลักษณะตื่นเต้นง่าย คิดมากมีความโน้มเอียงเป็นโรคประสาท

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แดนควบคุมพิเศษที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีปัจจัยการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านก็ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เกินไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ มีเพียรและ บุญเหลือ บุษยามาลา (2564) วิจัยเรื่องปัจจัยที่ทำให้มีการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางอุดรธานี พบว่าอายุ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน มีปัจจัยที่ทำให้มีการกระทำผิดซ้ำ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (นภา อินธิบาล, 2562 : 74-75) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาเรือนจำกลางชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ไม่มีสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาในเรือนจำกลางชลบุรี และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ (วีระชัย เหล่าลงอินทร์ และคณะ, 2552: 89) ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุแตกต่างกัน มีการกระทำคามผิดซ้ำไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังทุกช่วงอายุมีการ กระทำผิดซ้ำที่ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีทั้งในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ผู้ใช้แรงงาน ที่เป็นกลุ่มเยาวชนและผู้ใหญ่ จึงทำให้ทุกช่วงอายุมีโอกาสที่จะเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ และจากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่อายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.46 รองลงมาคือช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.33 ซึ่งตามกฎหมายได้มีการกำหนดอายุของบุคคลที่กระทำผิดแล้วเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรมและถูกส่งเข้าควบคุมตัวในเรือนจำต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไป ดังนั้น เมื่อกระทำผิดครั้งแรกในช่วงอายุ 18-20 ปี ศาลอาจใช้ดุลพินิจลดโทษให้ ทำให้ระยะเวลาต้องโทษจำคุกน้อยลง และพ้นโทษตามกำหนดในครั้งแรกเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (วัชรศพล มนต์มณีรัตน์, 2555 : 72) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการ พัฒนาคุณภาพชีวิตบุคคลที่กระทำคามผิดซ้ำในคดียาเสพติด ผลการศึกษาพบว่า การกระทำผิดครั้งแรกอยู่ ระหว่างอายุ 15-20 ปี ในคดียาเสพติด แสดงให้เห็นว่า การกระทำผิดครั้งแรกจะอยู่ในช่วงต่ำกว่า 21 ปี และมี การกระทำผิดซ้ำในช่วงอายุ 21 ปีขึ้นไป ตามลำดับ และระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยที่ทำให้มีการกระทำผิดซ้ำ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการคบ

เพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ (วีระชัย เหล่าลง อินทร์ และคณะ, 2552 : 89) ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบการกระทำคามผิดซ้ำของผู้ต้องขังพบว่า ระดับการศึกษา มีผลต่อการกระทำคามผิดซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาอาจเนื่องมาจาก วุฒิ การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต คือใช้ในการสมัครงานเข้าทำงานเพื่อให้มีรายได้เข้ามาเลี้ยงตนเอง และครอบครัว หากผู้ต้องขังมีการศึกษาต่ำกว่าที่กำหนดก็ไม่สามารถสมัครเข้าทำงานที่เงินเดือนสูง ๆ ได้ หรือ หากมีระดับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แต่มีคู่แข่งในการสมัครเข้าทำงานจำนวนมากทำให้โอกาสในการได้งาน เงินเดือนสูง ๆ ก็น้อยเช่นกัน ทำให้ต้องมาสมัครงานในตำแหน่งที่ต่ำกว่าวุฒิการศึกษาที่ตนมีตั้งนั้นโอกาสในการกระทำผิดซ้ำจึงไม่แตกต่างกันและจากศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 43.49 รองลงมาคือระดับมัธยมต้น คิดเป็น ร้อยละ 33.91 ทำให้มีโอกาสกระทำผิดได้ง่าย

12. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้

1. สถาบันครอบครัวควรมีการส่งเสริมความรัก ความอบอุ่นความเข้าใจ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวโดยการกำหนดบทบาท หน้าที่กันครอบครัว เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันเกิดความรักความสามัคคีเห็นคุณค่าระหว่างบุคคลในครอบครัวเพื่อเป็นเกราะป้องกันปัญหาการขาดความรักความอบอุ่นซึ่งจะเป็นการลดปัญหาการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ไม่ดี เมื่อครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันแล้ว บุคคลในครอบครัวจะสามารถพึ่งพาอาศัยกันและให้คำปรึกษาเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับคนในครอบครัวได้

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแล สื่อมวลชน จะต้องควบคุมมิให้มีการแพร่ภาพความก้าวร้าว รุนแรง วิธีหรือพฤติกรรมในการก่ออาชญากรรม เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ที่ต้องดูแลบุตรหลานให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อและให้คำแนะนำถึงพฤติกรรมใดที่ดีและพฤติกรรมใดไม่ดี

3. ส่งเสริมการฝึกอาชีพในชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้สามารถมีอาชีพและมีรายได้ในการดำรงชีวิตและควรมี การส่งเสริมการวางแผนรายรับรายจ่ายในครัวเรือน การอดออม เพื่อให้มีรายได้ที่ยั่งยืนและไม่มีภาระหนี้สิน เมื่อมีการประกอบอาชีพและมีรายได้จะส่งผลให้ความกดดันลดลง

4. หน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงแรงงาน กรมราชทัณฑ์ และภาคเอกชน ควรจะร่วมมือในการ จัดหางานหรืออาชีพรองรับให้แก่ผู้ต้องขังที่พ้นโทษตามความรู้ความสามารถ ประชาสัมพันธ์ให้สังคมภายนอก ยอมรับและเปิดโอกาสผู้กระทำผิด เพื่อทำให้ผู้ต้องขังได้เกิดความภาคภูมิใจว่าสังคมไม่ทอดทิ้ง โดยให้การ สนับสนุนในด้านเศรษฐกิจควบคู่กันไปด้วย เช่น กรมราชทัณฑ์ จัดหาแหล่งทุนโดยร่วมกับธนาคารออมสิน สำหรับให้ผู้ต้องขังกู้ยืม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษมีแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ อิสระ สำหรับการเริ่มต้นชีวิตใหม่หลังจากพ้นโทษแล้วและควรมีการติดตามประเมินผลอย่างจริงจัง เพื่อ ป้องกันปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ เพื่อได้ข้อมูลเชิงลึกในการศึกษาปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง แตนควบคุมพิเศษเรือนจำจังหวัดหนองคาย ทำให้สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงในเชิงลึกได้มากขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบปัจจัยการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีอัตราโทษสูง กับเรือนจำจังหวัด อื่น ๆ เพื่อดูความแตกต่าง

บรรณานุกรม

เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์ และคณะ. (2558). ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดและการพัฒนาคุณภาพชีวิต. เอกสารวิจัย, สำนักงาน ป.ป.ส.

กรมราชทัณฑ์. (2560). คู่มือหลักสูตรการพัฒนาพฤตินิสัย. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.

กรมราชทัณฑ์. (2562). รายงานการตรวจเยี่ยมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและมอบนโยบายให้กรมราชทัณฑ์. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.

ชวลิต กลิ่นแซ และคณะ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำของจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก.

นริศรา พลอยเพชร. (2558). การประยุกต์ใช้หลักธรรมเพื่อเป็นแนวทางการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์. วารสารวิจัยวิชาการ, 2(3), 53-70.

วีระชัย เหล่าลงอินทร์, เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ, สุวกิจ ศรีปัดถา, และพัชนี บุระพันธ์. (2552). การกระทำ ความผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม. วารสารมหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม, 3(1).107 – 115.

ศรันยา สีมา. (2563). ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ. สำนักวิชาการ, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.

Kaplan, R. S. and Norton, D. P. (1996). *The Balanced Scorecard: translating strategy in action*. Boston: Harvard Business School Publishing Corporation.